

[Kirsten Jacobsen]

løb det er, færingerne i virkeligheden har brug for.

Hvor meget anskuelsesundervisning skal Folketinget have? Det er ikke nok at skære det i pap og bøje det i neon, men det er heller ikke Folketinget, men skatteyderne, som betaler.

Jørgen Estrup (RV):

I Det Radikale Venstre finder vi, at det er en fornuftig aftale, regeringen har indgået med det færøske landsstyre. Det er vores opfattelse, at man tager konsekvensen af, at man har et hjemmestyre på Færøerne, og at man får skabt de prioriteringsmuligheder og den rammestyring, som er rimelig og naturlig. Man får derved et sammenfald mellem beslutningskompetencen og det faktiske ansvar, og det synes jeg er en god ting.

Jeg må indrømme, at jeg deler ikke helt den frygt, der kommer til udtryk fra Fremskridtspartiet, nemlig at det skulle gå grassat, og at vi skulle fraskrive os nogle muligheder. Realiteten er den, at hvis man på Færøerne ikke kan styre det nu med et fast beløb, så snyder man sig selv. Sådan er konsekvensen. Dette bliver i høj grad et spørgsmål om selvkontrol og om, hvem der skal snyde hvem på Færøerne.

Jeg synes, at det er en god ting, at vi nu har sat et fast beløb.

Atli Dam (S):

Hr. formand!

Tilskudsreformen i 1987 havde som forudsætning, at færøske borgere ikke skulle stilles ringere under et bloktilskud end under et refusionsregime. Der var forudset en vis indkøringsperiode før en reforhandling. I disse indkøringsår blev det anset som en sikkerhedsforanstaltning, at folkepensionen, enkepensionen og invalidepensionen såvel som forsorgsudgifter fortsat blev refunderet efter fastsatte procentsatser. Der var således forudset en reforhandling af bloktilskuddene, før spørgsmålet om overførsel af de sociale refusioner til bloktilskud blev taget op til drøftelse i det hele taget.

Når dette naturlige begivenhedsforløb lå i kortene, skyldtes det naturligvis, at visse elementer i blokken ikke kunne vurderes på et tilstrækkelig kvalificeret beregningsgrundlag til, at man kunne komme frem til en rimelig enighed. Eksempelvis glemte begge parter de 10

mio. kr., som staten ydede til sygekasserne i tilskud, og udbygningsplanen for sygehussektoren over otte år kom kun op på 4 mio. kr. i blokken, hvor statens andel reelt skulle have været 10-12 mio. kr. osv.

Dette blev dog ikke anset for så væsentligt, fordi man mente, at man ved genforhandlingen kunne rette op på tingene, men set i bakspejlet kan man nu sige, at man nok havde for store forventninger. Når først tingene er lovfæstet og kommet på papiret, er de ikke til at ændre.

Nu er der altså ikke kun tale om penge, men også om nogle principper, om uddelegering af kompetence for at tilvejebringe en dispositionsfrihed, der er i overensstemmelse med filosofien om en naturlig lovgivningsmæssig og forvaltningsmæssig kompetence til områder eller nationaliteter, der naturligt omfattes af selvstyreordninger.

Derfor kan jeg også i princippet tilslutte mig, at tilbageværende refusionstilskud omlægges til bloktilskud, men jeg ønsker at påpege, at det foreliggende lovforslag er et brud på forudsætningerne for aftalen af 1987 og derfor i og for sig også et brud på selve aftalen, idet reforhandlingen endnu ikke har fundet sted.

Var beslutningsgrundlaget løst i 1987, så foreligger der i dag et endnu ringere grundlag, idet det, der foreligger, ikke engang kan karakteriseres som resultatet af en forhandling, men mere ligner en færdigsyet dragt, som færøske forhold skal passes ind i, selv om regeringens skræddere slet ikke har givet sig tid til måltagning endside givet os mulighed for en afstikker ind i prøverummet.

Trods dette regner jeg med, at regeringen nok skal få min stemme til dette forslag, men jeg håber så sandelig, at vi inden den 18. maj og vedtagelsen ved tredjebehandlingen i juni kan få tid til at tilskære resultatet noget bedre.

For at sige det lige ud ligner dette som så meget andet, vi har oplevet siden den 6. oktober, da en færøsk bank gik fallit, en overilet hovsalsøsning, hvor man – presset af en misinformeret opinion og enkelte politikere og uanset omkostninger i form af, at et unødvendigt stort spild følger handlingen – skal handle.

Det havde været rimeligere, at loven først trådte i kraft ved finansårets begyndelse efter en kvalificeret forhandling og undersøgelse. Derved kunne loven få en værdigere bag-